

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	26XECdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	2307206187
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2307206187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému Y, trvale bytom W., o vymoženie 1.202,95 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15Er/346/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. marca 2013 č. k. 23CoE/251/2012-65, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

II. Dovolanie o d m i e t a .

III. Priznáva povinnej voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnej výške.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie peňažnej sumy 1.202,95 eur (36.240,- Sk) s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) zo dňa 8. januára 2007 č. k. SR 7112/06 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením zo dňa 11. novembra 2010 č. k. 15Er/346/2007-24 exekúciu zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať.

3. Exekučný súd uznesením zo dňa 15. februára 2016 č. k. 15Er/346/2007-120 ustanovil povinnému z dôvodov § 29 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) za procesného opatrovníka Mgr. Y. Z., zamestnanca Okresného súdu Dubajská Streda.

4. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 27. marca 2013 č. k. 23CoE/251/2012-65 uznesenie exekučného súdu potvrdil.

5. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p.. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p. (t. j., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

6. Povinný sa k dovolaniu oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. marca 2013 č. k. 23CoE/251/2012-65 nevyjadril.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

8. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 CSP i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

9. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 6/2013, 6 ECdo 11/2013, 1 ECdo 35/2013, 2 ECdo 12/2013, 3 ECdo 199/2013, 4 ECdo 111/2013, 5 ECdo 238/2013, 7 ECdo 34/2013, 8 ECdo 8/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol a návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol.

10. Rozhodnutie o trovách konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.